

МИЛЕН АЛЕМПИЈЕВИЋ, рођен 1965. у Чачку. Пише поезију, прозу и есеје, као и текстове о филмској уметности, цезу и анимираном филму. Књиге песама: *Скључани џласови*, 1995; *Слани човек*, 1997; *На њим рукама*, 2000; *О врстама смеха*, 2001; *Алџебра; уздах*, 2002; *Жабљи мед*, 2005; *Ујојијице*, 2007. Књиге приповедака: *Хаљина са цветовима*, 1999; *Измишљање љубави*, 2001; *Срећа окућано̄ човека*, 2005. Роман: *Шлусџрик*, 2012. Есеји: *Умјетносџ џреџтеривања – белешке једно̄ џледаоца*, 2014.

ДОБРИЛО АРАНИТОВИЋ, рођен 1946. у Малим Крћама код Пљеваља, Црна Гора. Филозоф, књижевни историчар, есејиста, библиограф и преводилац с руског. Објавио преко 300 персоналних и тематских библиографија, превео више књига, чланака и есеја с руског језика. Приредио *Ерланџенски рукојис сџарих срџскохрвајских народних џесамa* (популарно издање, коаутор Р. Меденица), 1987, *Пјеванију црноџорску и херцеџовачку* С. М. Сарајлије, 1990. и две књиге *Изабраних дела* Риста Ратковића: *Проза и Есејисџика и књижевна криџика*, 1991.

МОМЧИЛО БАКРАЧ, рођен 1962. у Врбасу. Пише поезију, прозу, књижевну и ликовну критику, преводи поезију с енглеског језика. Бави се скулптуром и примењеном уметношћу. Књиге песама: *Самооџледало*, 2006; *Жамор у кајџакомби*, 2006; *Надница за бекејовање*, 2007; *Бивџа целина*, 2008; *Сасџисци ума*, 2011; *Грешне илуминације*, 2014.

РАЈКО БЛАГОЈЕВИЋ, рођен 1990. у Зеници, БиХ. Студент је мастер студија на Филозофском факултету у Новом Саду на Одсеку за српску књижевност. Пише есеје и књижевну критику, бави се српском књижевношћу XX века.

ДРАГАНА БОШКОВИЋ, рођена 1980. у Новом Саду. Дипломирала на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Пише есеје, студије, кратке приче и критику. Књига приповедака: *Фауноменолоџија*, 2008.

СТЕВАН БРАДИЋ, рођен 1982. у Новом Саду. Бави се компаративном књижевношћу и филозофијом, пише поезију, студије, приказе и критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Из сенке сјиха* (група аутора), 2012; *У койларници*, 2013. Студија: *Симулација и гаситрономија – режими чулности и аспекти идентитетна у песничтву Војислава Деспића*, 2012.

СОЊА ВЕСЕЛИНОВИЋ, рођена 1981. у Новом Саду. Теоретичарка књижевности, пише поезију, прозу, студије, есеје и књижевну критику, преводи са француског. Књига поетске прозе: *Поема њреко*, 2008. Роман: *Кросфејд*, 2013. Студија: *Преводилачка њоећика Ивана В. Лалића*, 2012.

ИВАН ВУКОВИЋ, рођен 1970. у Београду. Филозоф, докторирао је на Филозофском факултету у Београду, где је доцент од 2007. године. Пише научне радове из области Кантове филозофије, историје филозофије, историје филозофских идеја, филозофије права, филозофије културе и етике, преводи са француског и енглеског. Објављена књига: *Ојонашање Бога – инћимна истћорија Канћове филозофије*, 2006.

НЕБОЈША ВУКОВИЋ, рођен 1973. у Србобрану. Филозоф, политиколог, публициста, дипломирао на Филозофском факултету у Новом Саду (филозофија), магистрирао у Београду на ФПН (међународни односи) и докторирао у Београду на Географском факултету (политичка географија – геополитика). Пише научне радове из области међународне политике и међународних односа, геополитике и геостратегије. Објављена књига: *Лоћика имћерије – Николас Сћајкман и савремена америчка гећолићика*, 2007.

ВЛАДИМИР ГВОЗДЕН, рођен 1972. у Новом Саду. Пише студије, огледе, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Јован Дучић, ћућоћисац – оћледи из имаћолоћије*, 2003; *Чинови ћрисвајања – од ћеорије ка ћраћмаћици ћексћа*, 2005; *Књижевност, кућура, ућоћија*, 2011; *Срћска ћућоћисна кућура 1914–1940 – сћудија о хроноћоћичности сурсећа*, 2011. Приредио више књига.

РАДМИЛА ГИКИЋ ПЕТРОВИЋ, рођена 1951. у Врбасу. Пише прозу и есеје. Објављене књиге: *Оћвориће Јеленине ћрозоре*, 1978; *Намасће, Индија*, 1984; *У Фрушкој ћори 1854*, 1985; *Милица–Вук–Мина*, 1987; *Разћовори о Индији*, 1989; *Прећиска Милице Сћојадиновић Срћкиће са савременицима*, 1991; *Искусћва ћрозе – разћовори са ћрозним ћисцима*, 1993; *Токови савремене ћрозе – разћовори са ћрозним ћисцима*, 2002; *У ћоћрази за ћлавним јунаком*, 2003; *Срћкићин крућ кредом*, 2006; *Библиоћрафија радова о Милици Сћојадиновић Срћкићи*, 2007; *Ликови у Дневнику*

Анке Обреновић, 2007; Дневник Анке Обреновић, 2007; Живој и књижевно дело Милице Стојадиновић Сркиње, 2010; Стара прича, 2013. Приредила више књига.

ФИЛИП ДАВИД, рођен 1940. у Крагујевцу. Српски књижевник, есејиста, драматург и сценариста, дугогодишњи уредник Драмског програма Телевизије Београда и професор драматургије на Факултету драмских уметности у Београду. Дипломирао је југословенску и светску књижевност на Филолошком факултету и драматургију на Академији за позориште, филм, радио и телевизију у Београду. Књиге приповедака: *Бунар у тамној шуми, 1964; Записи о стварном и нестварном, 1969; Принц вајре – приче о окућном, 1987; Најлепше приче Филипа Давида, 2001; Принц вајре – сабрane и нове приче, 2013.* Романи: *Ходочасници неба и земље 1995; Сан о љубави и смрти, 2007; Књига сећања и заборава 2014.* Књиге есеја: *Фрагменти из мрачних времена, 1994; Јесмо ли чудовишта, 1997; Свештови у хаосу – јеврејске и друге теме, 2004.* Заједно са Мирком Ковачем објавио *Књигописцама 1992–1995, 1998.*

АЛЕКСАНДРА ЂУРИЧИЋ, рођена 1963. у Београду. Завршила је 1984. први степен Академије за музику и примењену уметност „Моцартеум” у Салцбургу, а 1988. је дипломирала на Факултету драмских уметности у Београду. Пише поезију, прозу, есеје, студије и позоришну и музичку критику. Објављене студије: *Историја идре, 1998; Индекс оперских и балетских либрета, 1999, 2006; Српско позориште у актуелним условима друштвене транзиције, 2010; Грације пера и други есеји, 2014.*

НИКОЛА ЖИВАНОВИЋ, рођен 1979. у Крагујевцу. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Алеја часовника (коаутор А. Шаранац), 1998; Нарцисове љубавне песме, 1999; Асиајово, 2009; Carmina Galli, 2014.* Приредио *Антологију љубавне поезије, 2003.*

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноћи, 1992; Заседа, 1994; Повраћак у Хиландар, 1996; Дрво слепог јаврана, 1997; Док нам кров прокишњава, 1999; Ко да нам враћи лица уснућ иззубљена (избор), 2004; Нећеш у песму, 2011.* Студије: *Од шопема до сродника: митолошки свешт Словена у српској књижевности, 2000; Хиландарски јуџојиси, 2002; Токови ван токова – ауентични песнички јосиујци у савременој српској поезији, 2004; Језикотворци – зонгоризам у српској поезији, 2006; Дневник речи – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2006–2007, 2008; Дневник жласова – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2008–2009, 2011; Ђорђе Марковић Кодер – језик и мит, 2013; Дневник ситихова – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2010–2012, 2014.*

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, бави се српском књижевношћу, пише поезију, прозу, есеје и критику, објављује у периодици.

СТЕФАН ПАЈОВИЋ, рођен 1989. у Чачку. Англиста, тренутно је докторанд на Филозофском факултету у Новом Саду где израђује докторску дисертацију која за тему има песништво Шејмуса Хинија. Бави се научним, просветним и уметничким радом, пише књижевну критику и преводи с енглеског, објављује у периодици.

РАДОМИР Ј. ПОПОВИЋ, рођен 1969. у Богатићу. Студије историје је завршио на Филозофском факултету у Београду, где је магистрирао и докторирао. Радио је у Архиву САНУ, а од 2001. је у Историјском институту у Београду. Проучава политичку, друштвену и културну историју српског народа у XIX веку. Објављене књиге: *Основна школа у Бадовинцима 1843–1998*, 1998; *Тома Вучић Перишић*, 2003; *Аврам Пејронијевић 1791–1852*, 2012. Приредио: Лазар Арсенијевић Баталака, *Живој и њри-кљученија Карађорђа – о рођењу, живој, својствима душевним и њјелесним и њри-кљученијима Ђорђа Пејровића, Црној Ђорђа (Кара Ђорђа)*, 2004; *Пројкокол и ређисјар Шабачкој мађисјирајиа од 1808. до 1812. године*, 2010.

ЖАК РАНСИЈЕР (JACQUES RANCIERE), рођен 1940. године, један је од најзначајнијих савремених француских филозофа са значајном глобалном рецепцијом. Једнако као и његов колега Ален Бадју, био је ученик Луја Алтисера, са којим је током друге половине револуционарних шездесетих учествовао у писању чувеног дела *Како читати књижицу?* (у писању је са Алтисером учествовало неколико младих филозофа: Етјен Балибар, Рожер Естабле, Пјер Машере и Жак Рансијер). Током своје дугогодишње каријере бавио се архивским истраживањем историје радника (*Ноћи њролејера*, 1981), питањима односа моћи и знања, посебно у контексту педагогије деветнаестог века (*Учијелњ незналица*, 1987), да би почетком деведесетих година почео да продубљује схватање односа између естетике и политике, у категоријама поделе чулног. Код нас је у протеклих неколико година доживео значајну рецепцију, о чему, поред бројних есеја, сведоче и преводи његових књига: *Политика књижевности*, 2008; *Филмска фабула*, 2010; *На рубовима њолијичкој*, 2012; *Судбина слика / Подела чулној*, 2013; *Мржња њрема демократији*, 2013; *Несајла-ности: њолијика и филозофија*, 2014; *Естетизис: сцене естетиској режима уметности*, 2014. (С. Б.)

ПЕТАР САРИЋ, рођен 1937. у Бањанима код Никшића, Црна Гора. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *Беле клејве*, 1970; *Небески дом*,

1972; *Врх њоља*, 1973; *Конак реке*, 1975; *Паклено њоље*, 1990. Романи: *Велики ахавски њирџ*, 1972; *Суџира сџиџе џосџодар 1, 2*, 1979, 1981; *Дечак из Ласџиве*, 1986; *Пеџируџа и Милуџа*, 1990; *Сџирах од свеџиџосџи*, 2005; *Сара*, 2008; *Миџирова Америка*, 2012.

ГЕРМАН ФИЛИПОВИЧ СУНЈАГИН, рођен 1937. у Санкт Петербургу, Русија. Доктор филозофских наука, професор Санкт Петербуршког државног универзитета. Најзначајније књиге: *Индустџиџијски рад и кулџура Ренесансе*, 1987; *Моноџози џужноџ родољуба*, 2008; *Соџијална филозофија као филозофија исџорије*, 2008. (Д. А.)

ДРАГАНА В. ТОДОРЕСКОВ, рођена 1975. у Новом Саду. Пише критичке и књижевноисторијске текстове. Бави се истраживањем српске књижевности XIX и XX века. Објављене књиге: *Сџиеријине џародије – искуџења (џосџ)модерноџ чџиџања*, 2009; *Дан, конџиексџи, брзина веџира*, 2010; *Писаџи даље – изабране криџиџке*, 2012; *Тело џесме – есеји и криџиџке о срџском џесниџиџву*, 2013; *Траџом кочења – џрисвајање, џреодевање и раслојавање сџварносџи у џоеџиџци Јудџиџе Шалџо*, 2014. Приредила: Тања Крагујевић, *Ружа, одисџа*, изабране песме, 2010; Ненад Митров, *Позно биџе*, сабране песме, 2013.

МАРКО ТОШОВИЋ, рођен 1989. у Сарајеву, БиХ. Бави се модерном, међуратном и савременом српском књижевношћу, посебно Пекићем и Андрићем, пише критичке приказе, есеје и хумористичну прозу и поезију, објављује у периодици.

ШЕЈМУС ХИНИ (SEAMUS HEANEY, 1939–2013), ирски песник, преводилац и професор енглеске књижевности. Рођен је у Северној Ирској, а већи део живота је провео у Даблину. Објавио је дванаест збирки поезије: *Природњакова смрџи*, 1966; *Враџа џрема мраку*, 1969; *Презимљавање*, 1972; *Север*, 1975; *Пољски радови*, 1979; *Осџрво Сџејџн*, 1984; *Глоџова свеџиџка*, 1987; *Привиџања*, 1991; *Либела*, 1996; *Елекџирично свеџило*, 2001; *Окружна и кружна*, 2006; *Живи ланац*, 2010. Препевао је староенглески еп *Беовулф* као и ирску легенду о краљу Свинију. Написао је две драме по угледу на Софокла и мноштво есеја о књижевности. Сматран је за најбољег ирског песника након Јејтса. Добио је 1995. године Нобелову награду за књижевност. Умро је у Даблину 2013. године. (С. П.)

ЏЕЈМС ЏОЈС (JAMES AUGUSTINE ALOYSIUS JOYCE, 1882–1941). Ирски књижевник, рођен у Даблину. Васпитаван у строгом католичком духу, умало није изабрао свештенички позив, али се као младић отргао и од религије и од породице, па је 1902. напустио је Ирску и живео у Трсту, Паризу и Цириху, где је и умро. Прва збирка песама *Камерна музика*

изишла му је 1907, а пред сам Први светски рат објавио је једину књигу приповедака *Даблинци*. Роман *Портрети уметника у младости* појавио се 1916, драма *Изгнаници* 1918, а 1922. године светска књижевност је добила његово ремек-дело – роман *Уликс*, на коме је радио још од 1914. То дело сматра се библијом европског прозног модернизма и упркос врло оштрој полемици око Џојсовог књижевног дела, изван сваке сумње је његов огроман утицај на развој књижевне прозе XX века. После *Уликса*, Џојс је написао још само један роман, *Финеганово бдење* (1939), дело на коме је радио више од петнаест година.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ